

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, BUDAPEST, VI., FELSŐERDŐSOR 5. III.

Élő víz.

Viz. Mily egyszerű rövid szó s mily sokat mond. Viz. Naponta itt látjuk magunk előtt, engedelmesen simúl a pohár falához, üdítően hűsíti arcunkat, oly gyakran látjuk, érezzük s ejtjük ki nevét, hogy megszokottá, hétköznapivá vált számunkra, de jaj volna, ha csak egy napig is nélkülöznünk kellene. Viz. A maga szerény igénytelenségével j't áll előttünk, nem kívánja, hogy elmékedjünk róla, de mi most mégis egyszerű szerénységét azzal jutalmazzuk, hogy felsorakoztatjuk érdemeit.

Először is szomjat olt. Az Ur Jézus is erre gondol, amikor elfáradva ott ül Jákob kutjánál s a szomjazókat akarja kielégíteni, amikor Ján. 7—37-ben szeretettel hívja őket magához. Oh ige. Mennyi minden után szomjazunk, mennyi mindennel akarjuk szomjunktat csillapítani. A testi szomjuságot vajjon mi oltja jobban, mint a tiszta, üde, hideg forrásvíz. S a lelki szomjuságot mi üzheti el, ha nem az élőviznek kutfejéből folyó kristálytiszta mennyei víz. Miként valaki próbálhatja szomját alkohollal vagy bármi más mesterséges itallal oltani, de azt igazán csak a tiszta víz teszi így lelkileg próbálhatod szomjadat a világ hiúságával az élet kérdéseivel s testvégyaival kielégíteni, pedig azt igazán csak az Ur Jézus tudja, ki ma is hívja a szomjazókat s hiv téged is. Oh ne a dicsőség s mulandóság a test után szomjazz, hanem Ő utána.

*

Azután a tiszta, hideg forrás víz üdit. Elo'totta szomjadat te vándor arcod egy kicsit meglocsolod s mily frissen folytatod utad. Ezt a frissiséget, ezt az üde erőt amelyre neked vándor szükséged van, ezt is csak az a forrás adja. Egy vándor bármennyire eltikkadva legyen is, nem fog üdülés céljából a disznópocsolyába feküdni, pedig az is víz. Oh és hányszor akarod lelkedet ott a pocsolyában felüditeni a hétköznapi fáradalmi után. A világ társasági annak szórakozásaiban való e'merülés mind mind ily pocsolya, amelyből csak ragályt

kaphatsz, oh jöjj Jézushoz, ki valóban megvidámítja lelkedet csendes hűs vizével felüdit igazán. Oh ha csak a világ mocsarában paskoltál, próbáld meg Őt meglátod, mily örömmel folytatod utadat, felfrissülve, felüdülv a mennyei forrásnál.

*

A víz tisztít. Porlepte vándor beleveti magát a csendes folyó hűs habjaiba s lemossa magáról a szennyet mi a hosszú uton rátapadt. Pocsolyától nem lesz tisztább. És milyen balga a világ s velök talán te is. Porlepte, piszoktól büntől bemocskolt lelkiismeretét, a hétköznapi gondban beszenyeződött lelkét a hitvány külsőségek apró pocsolyáiban akarja lemosni. Megterhelt lelkiismeretét a világ piszkos áradatában véli megtisztítani. Hiába való erőlködés. Csak Ő tud megtisztítani minden szennyet. Ő maga mondja s ha Ő megtisztít igazán tiszta leszel: Ő bizd rá ezt a megtisztítást te, akit annyi kétség, fájdalom, hitványság gyötör, ki magad is utárod bűnös gondolataidat, esunya durva szádát és tisztátalan tetteidet. meglásd, ha rábizod magad Ő megtisztít. Mert Ő megakar mindenkit mosni: hiszen Ő az élet vize.

*

De a tiszta víz gyógyít is. Emlékszel lélek? Lázás homlokodat hogyan hűsítette s mikor talán te read rakták, vagy te raktad másra a hidegborogatást mily pontosan kellett tenned s hogy érezted jótékony hatását. Oh csodálatos gyógyító ereje van a víznek. S nem kerül pénzbe. És mily sokan félnek tőle, vagy többre becsülik a drága patikaszeret. Kedves beteg lélek. Ő is gyógyít. Ez a mennyei víz biztosan gyógyít minden fájdalmat, betegséget. Oh ne légy Naáman-nál balgább, ki megfürdött a Jordánban a próféta szavára s meg is gyógyult, hanem te is örvendj hívásának, örülj, hogy vár. Csodálatos, hogy felkínálja magát, hogy Ő oltsa lelki szomjadat, üdítsen, tisztítson és gyógyítson, oh ne késlekedj, nehogy annyira eltikkadj, hogy ne tudj hozzá jönni, hanem jöjj hozzá az első vízhez.

Libellus

A jugoszláviai évi konferencia.

A konferencia jelentéseket, ha csak lehet a vendégeknek vagy delegátusoknak kellene írni. Azok, akik a konferencia ügymenet kulcszói mögé tekintenek és a helyzetet ismerik, nem mindent látnak olyan rózsás színben, mint a távol állók, kik csak pár napig figyelik a munkát. E végből nagy örömünkre szolgált, hogy külföldi delegátusaink készséggel vállalták a jelentések írását. Sajnos magyarországi delegátusunk Hecker H. szegedi prédikátor testvérünk, nem lehetett közöttünk és így nekem jutott a jelentésírás feladata.

Az idén már kedden, aug. 26-án érkeztek a prédikátorok Verbászra, hogy minden előkészületet megtegyenek a konferencia sima lefolyása érdekében.

Nálunk már évek óta minden konferencia változást hoz. Hol új püspököt, hol új superintendenst kapunk. Ezek a változások nem voltak ügyünk előnyére, azonban tapasztalatokban gazdagabbak lettünk. Adja az Ur, hogy tapasztalataink ne a gyülekezetek rovására történtek legyenek.

Az idén hiányzott először k. Jacob testvérünk, missziók eddigi superintendense, aki saját kívánságára helyeztette magát tavaly a magyarországi konferenciába. Mindannyiunknak rosszul esett hiánya, többször hallottam kollégáimtól: kár, hogy itthagyt minket.

Kedves püspökünk dr. Shepard Vilmos, sajnos csak angolul tud és így állandóan tolmácsra volt szükségünk. Magas nettó beszédei sokkal hatásosabbak lettek volna, ha a mi nyelvünkön szólt volna hozzánk. De hálásak vagyunk a jó tolmácsolásért, amelyet Hoffman prédikátor, a skót biblia és iratterjesztési társulat Novi Sadi vezetője és Mayr Nándor ker. superintendens láttak el.

Kedves püspökünk nagy türelmet és szeretetet tanusított velünk szemben. Apai tanácsokat adott és sokat imádkozott értünk és velünk. Püspökünk élettörténete igen érdekes. Szegény szülők gyermeke volt. 17 éves korában, csodálatos módon tért meg és csatlakozott a methodista egyházhoz.

Amikor püspökünk, péntek este „a methodizmus feladata és ereje” tárgyáról tartotta előadását, saját élete történetét beszélte el és ezzel élő példával világította meg témáját. A reggeli áhitatok Moz. II. 3, 1—16-ig is igen mélyértelmű magyarázatok voltak, amelyben az Istennel való együttlét fontosságát bizonyította. Látszott k. püspökünk pozitív gyermeki hite, párosulva alapos teológiai tudománnyal.

Delegátusaink nagy odaadással szolgáltak ügyünknek. Breuninger E. simmerni prédikátor, németországi delegátus, több gyülekezetet látogatott meg a Bácskán. Dressler János bécsi prédikátor, az Osztrák konf. delegátusa, vetített képekkel illusztrálta szép munkájukat Ausztriában. Stehli solothurni prédikátor testvér a svájci konferencia delegátusa, volt az, aki legnehezebben bucsuzott tőlünk. Egész Skopljeig ment le, azután a Bánáton keresztül a magyar munkát Becején is meglátogatta. Delegátusaink jó híreket hoztak hazai munkájukról. Amikor Stehli testvér jelentését leadta, e kis jelszóval kezdte: „de”. Sok mindenről adhatnék jelentést ugymond: vannak nagy gyülekezeteink, szép diakonissza otthonunk, életképes ifjúsági egyesületeink stb., sajnos azonban, hogy a legszebb munkába is belekeveredik a „de” szócska, amely különböző hiányokra figyelmeztet, amelyek arra volnának alkalmasak, hogy munkakedvünket vegyék. Stehli testvér beszédére aztán Breuninger testvér, a német delegátus egy másik, rövid, jelszóval válaszolt: „mégis”. Rámutatott arra, hogy Isten ügye mindenütt nehézségekbe ütközött, azonban „mégis” csodálatos módon győzött.

A vasárnapi napnak volt még egy kimagasló pontja és pedig Hranisavljevic inspektor látogatása. Hranisavljevic ur az igazságügyminiszterium vallásügyi osztályának inspektora, meghívásunkra azzal a szándékkal jött hozzánk, hogy megismerkedjen munkánkkal, és segítségünkre legyen, egyes egyházi kérdésekben. Távozásakor meglepedésének adott kifejezést, többször hangoztatva, „a methodista egyház élő egyház.”

A statisztikában alig mutatkozott valami változás. Örömünkre szolgált három fiatal szeminarista testvérünk munkába lépése és egy segéd alkalmazása. Kettő Délszerbiában nyert elhelyezést és egy Novi Sadr került. Diakonissza munkánk is rendes mederben folyik. Három testvért küldtünk a zürichi Bethánia otthonba. Az árvaotthonban is örömdetes, két vagy három új gyermek felvételére van kilátás.

A jelentések különböző nehézségekről számoltak be, különösen délszerbiai munkánkat illetően, ahol több helyen akadályoztak az Istentisztelet meg tartásában és ahol a methodistáknak, a törvények értelmében, sem keresztelni, sem esketni nem szabad. Hranisavljevic inspektor, kilátásba helyezte helyzetünk javulását és sérelmeink orvoslását ígerte.

Nem szabad elmulasztanom felemlíteni a szép Istentiszteleteket. A tágas templom minden alkalommal megtelt figyelmes hall-

gatókkal. Néha 400-an is lehettek. Az énekkar nagymértékben járult a konferencia emeléséhez. És a Vrbasi testvérek régi vendégszeretetüket újból bebizonyították.

Áthelyezések nem voltak, csupán az újonnan munkába lépett prédikátorok kaptak elhelyezéseket.

Isten hatalmas karjában bizva, nézünk a jövőbe. Ő aki eddig velünk volt, most se fog elhagyni.

Sebele Gy

Beosztási jegyzék.

Bácskai körzet: Mayr Ferdinánd, körzeti superintendens. Novi Varbas, Kralj. Jugoslavija.

Crvenka és Sombor: Lerch István.

Novi Sad és Sremska Mitrovica: Lichtenberger Vilmos és Grailing Fülöp.

Novi Vrbas: Mayr Ferdinánd és Kalajlievic Krum.

Sekic, Srbobran és Kucura: Hafner Werner.

Pasicevo: (Mohr Jakab).

Bánati körzet: Sebele György körzeti superintendens. Veliki Beckerek, Doktora Rajsa ul. 13. Kralj. Jugoslavija

Mramorak: Drumm Adolf.

Stari Breej és Senta: Drumm Nándor és Ördög Sándor segéd.

Vel. Beckerek: Sebele György és Takács Antal.

Vrsac: Stahl Lőrinc.

Déli körzet: Sebele György körzeti superintendens.

Bitolj: Temkovic D. Pane.

Murtino-Monospito: Kramasovic K.

Radoviste-Raklis: Daskalovic Vladimir.

Kolesino: Kafajlievic Krum.

Skoplje-Pristina: Temkovic D. Pane.

Strumica: Daskalovic Vladimir.

Veljusa: Bozinovic Mária segéd.

Leányintézet: Novi Sad: igazgató, Lichtenberger Vilmos.

Djakonisszaügy és aggok otthona: Lichtenberger Vilmos.

Árvaház Srbobran: Schindler Mária.

„Put Zivota“ szerkesztője: Lichtenberger Vilmos.

tapasztaltam. Másodszor is férjhez mentem. Uram részeges és káromkodó volt. Imádkoztam éveken át, de nem változott. Tűrtem. Ahányszor templomba mentem, a férjem mindig káromkodott és gunyolta buzgóságomat. De én nem maradtam el Isten házából. Így tartott ez éveken át, míg egyszer ütött az Ur órája.

Férjemetguta ütötte. Káromkodó nyelve megbénult, többé egy szót sem tudott szólni. Most hozzáférhettem az Igével. Szívesen hallgatta. Nem ellenkezett már. Ha vasárnap volt s közeledett az istentisztelet ideje ujjával az órára mutatott s intett, hogy induljak már a templomba, hogy le ne késsek.

Ugy örültem ennek a változásnak s láttam, hogy a kitartó imát csodálatosképpen meghallgatja az Ur.

Légy buzgó, kitartó imádkozó!

Alt 5, 14 Világított.

Sokszor az a bajunk, hogy nem világítunk eléggé mint hívő keresztyének. Vagy ha világítunk is, akkor is olyan csak a fényünk, mint az olajmécsesé, pedig környezetünkben oly nagy a sötétség, hogy villanyvilágításra lenne szükség.

Egy aranyművesről olvastam, aki a legbecsületesebb, legjózanabb, legszorgalmasabb s legvallásosabb mesterek egyike volt. Önmagával megelégedett ember volt, aki a megtérést nem tartotta szükségesnek. Ennek az aranyművesnek volt egy megtért, hívő segédje, aki nem szavaival, hanem cselekedeteivel tett mestere előtt bizonyosságot, hogy ő a nagy Mesternek, Kriszusunak tanítványa. Hűséges, csendes, lelkiismeretes munkás volt, aki nagyon sokszor tulórázott is, nem azért, hogy külön fizetést kapjon, hanem azért, hogy mesterének üzletfeleit kielégítse. Egyszer az egyik üzletfele javítás végett olyan munkát hozott, amely nagyon sok időt vett volna igénybe. A mester nem akarta elvállalni, mert a kívánt időre nem tudta volna szállítani. Ekkor szólalt meg hívő segédje s azt mondta, ő hajlandó, minden szabad percét felhasználni, csak hogy a kívánt munka meglegyen.

Ezzel nemcsak az üzletfélnek, de mesterének is nagy örömet szerzett. Sőt. Mestere kezdett komolyabban érdeklődni az Ige után s nemsokára belátta, hogy sok erénye nem elégséges az üdvösséghez, neki is meg kell térnie s mindenben Krisztus nyomdokain járnia. Hívő segédje világított s megmutatta az utat Jézushoz.

Te utmutató vagy-e életeddel Krisztushoz?

Kitartó ima.

Alább egy érdekes s mindnyájunk számára tanulságos levélrészletet közlök:

Kora ifjúságomtól fogva szerettem Isten Igéjét olvasni és hallgatni. Nem volt vasárnap, hogy ne lettem volna templomban. Ezt megtettem akkor is, mikor férjhez mentem. Férjem meghalt. A bánat idején Isten Igéje volt vigaszom. Segítségét sokszor meg-

Igazi ima.

Olyan emberről szól történetünk, aki éveken át ágyban fekvő beteg volt. Lelke az Urat szerette. Igéjéből táplálkozott s az Urral élő közösségben állott.

Egyszer álmot látott. Templomban volt. A kántor játszott az orgonán. Ujjai gyorsan mozogtak ide-oda, de az orgona nem adott hangot. Pedig a fújtató ugyancsak nyomta belé a levegőt. A gyülekezeti tagok torkuk szakadtából énekeltek; ajkaik mozogtak, de hang nem hallatszott. Csak egyetlen, vékony gyermekhangot lehetett hallani. A pap a szószékre lépett, felolvasott valamit a bibliából, kezdte magyarázni, kezeivel hadonászott, tüzesen szónokolt, de hang nem hallatszott. Betegünk kezdett félni; minden mozog, mindenki erőlködik s mégis halotti csend van. Egy fehérruhás embert látott, akit megkérdezett, mi az oka annak, hogy sem az orgona, sem a kántor, sem a gyülekezet, sem a pap nem adnak hangot? Azt a választ nyerte, hogy Isten csak azt az imát hallgatja meg, amely lélekből, igazságból fakad. Eppen ezért hallott a beteg csak egyetlen egy hangot, az egy ártatlan gyermeklélek hangja volt!

Igen, legyünk olyanok mint a gyermekek! Minden más ima, amely nem ártatlan, nem az Urat megdicsőíteni akaró lélekből fakad, az nem hallatszik az égbe!

Azok az imák, melyek szokásból, szokásból, érdekből, ceremóniából mondatnak el, azok nem hallatszanak az égben. Isten igaz imádkokat akar. Az igaz imádkók imája meghallgattatást talál.

W. J.

Aki Krisztus foglya, az igazán szabad.

Abban a gyönyörű példázatban, amit Jézus a tékozló fiuról mondott, látjuk, hogy a fiu azt hitte, ő akkor szabad, ha távol él az atyai háztól, ha nem tudja atyja ellenőrizni tetteit, ha úgy élhet, amint szenvedélyei azt diktálják.

Csalódott, Rá kellett jönnie, hogy ő nem szabad, ellenkezőleg ő rab, szenvedélyének rabja. Szabad akkor lett megint, mikor hazament atyjához s megbánva bűneit, hűséget és engedelmességet fogadott.

Egy prédikátor meséli, hogy egy este a nyitott ablakon berepült szobájába egy madárka s ijedten röptült ide-oda. A prédikátor megakart fogni, hogy az ablakon

kiengedje, de a madárka annál ijedtebben repült hol a falnak, hol a plafonnak, hol a butodaraboknak, míg végül teljesen kimerülve s magát megsebezve, megakadt a függönyben. A prédikátor akkor megfogta, a nyitott ablakhoz vitte s szabadon engedte. Míg a madárka nem lett a prédikátor foglya, addig nem szabadult a szobából, míhelyt az ő kezébe került elnyerte az annyira keresett szabadságot.

Igy a bűnös ember is. Amíg a világban, a bűnben él — hiába próbál szenvedélyéről szabadulni — erőlködik, megsebzí magát, de nem szabadul. Ha azonban Krisztus kezébe kerül, Krisztus tulajdona, Krisztus foglya lesz, akkor elnyeri az annyira áhított és nélkülözött szabadságot.

Krisztus foglya vagy-e? Ha még nem vagy az, akkor tudom, hogy a bűn rabja vagy!

Önfeláldozó szeretet.

Az ilyenfajta szeretet kevés. Ez a mai kor betegsége. Elfelejtettük azt a tanítást: Egymás terhét hordozzátok. Magunkkal vagyunk elfoglalva. Kiki azt nézi s azt keresi, amiből előnye, haszna, kevesebb dolga, több szórakozása van. Ez nagy baj. Ez sátni vonás az emberben. Jézus más példát mutatott. Mózes is másképpen mutatkozott be népének. Mikor az Úr haragjában megakart semmisíteni a bűnösöket — Mózes könyörgött, hogy ezt ne tegye, inkább őt pusztítsa el.

Hollandiában egy este jó későn hazafelé gyalogolt egy fiu. Egyszer csak vízcsobogást hallott. Odamegy s látja, hogy a gáton át kis vízszugár szívárogo. Tudta ha rögtön nem dugaszolja el, a gát átszakad s ezrek pusztulását jelenti. Bluzát a kezére csavarta s így dugaszolta be a nyílás. Így várta míg mások arra jönnek s leváltják nehéz helyzetéből. Teltek az órák. Senkisé nem jött. Így telt el az egész éjszaka. Csak reggel jókor arra sétált a falu lelkésze s megpillantotta a hős fiut veszélyes helyzetében, amint végső erejének megfeszítésével visszatartja az áttörni készülő vizet. A lelkész segítséget hozott s rendbe hozták a gátat. A falu meg volt mentve! Egy hős fiúnak önfeláldozó szeretete mentette meg. Ha csak önmagával törődött volna s nem gondolt volna a falu lakosaira, egész biztos átszakad a gát!

Hívó lélek, légy résen, örködj a gáton s ha kell áldozd fel magad felebarátodért!

A legjobb prédikáció.

Egy megtért indiánus ember mondja el a következőket: mikor még pogány voltam, eljött közénk egy európai misszionárius. Arról kezdett beszélni, hogy bizonyította az Isten létezését. Azt mondtuk neki, ezt mi is tudjuk, erről nem szükséges beszélni, csak menjen odébb. Utána jött nemsokára jött egy misszionárius. Ez meg azt mondta: „Ne lopjatok, ne részegeskedjétek, ne hazudjatok.” Ennek meg azt mondtuk: te bolond, menj a saját fajtádhhoz, s tanítsd őket mindezekre, mert ők lopnak, részegeskednek, erkölcstelenkednek, hazudnak; minket kizsarolnak. Mi nagyon jól tudjuk, hogy ezeket nem szabad tenni.

Utána jött egy harmadik misszionárius. Ez így beszélt: az ég és föld Urának nevében jövök hozzátok. Ő azt üzeni néktek, hogy mindnyájatokat nagyon szeret. E célból emberré lett s vérét ontotta az emberek iránti szeretetből. Ez az Isten nem akarja, hogy valaki közületek elkárhózzék, hanem hogy üdvözüljétek. Ezt a misszionáriust nem zavarták el. Máskor is meghallgatták s sokan lettek Jézus Krisztusban hívők s a misszionárius szép gyülekezetet alapított köztük.

A világ mézet kínál, mérget ad!

Ausztriában mézet ivott egy cselédleány s nyelés közben egy darázs megcsipte a torkát. Tíz perc múlva a csipés helye úgy megdagadt, hogy irtózatossá fájdalmak között megfulladt.

A mézevést ki gondolná életveszélyesnek? Senki. Ebben az esetben mégis életveszélyes volt.

A világ is így tesz, mézet kínál, aki elfogadja, csakhamar keservesen tapasztalja, hogy nem méz amit kapott, hanem halálos mérget. A tékozló fiúnak aranyzabadságot ígért — s rozsdás vasbilincsbe verte; méz-édes élvezeteket kínált — s nagyon keserű falatokat nyeltetett vele. Aranyat csillogtatok feléje — s értéktelen kavicsdarabokat nyújtott neki. Azt mondta neki, urrá teszi, saját urává, nem parancsol neki senki — és lett belőle szolga — de még a szolgák közt is a legutolsó, a legutálatosabb foglalkozást üző disznópásztor, akinek nagyon sokan parancsolnak.

Palesztinában van egy almafaj, faz ugynevezett Sodom almája. Remek színe van, úgyhogy a fáradt, szomjas vándor már messziről látja s előre örül, hogy szomját olthatja. De ha leszakítja s ketté töri az almát, szemetbántó, orrfacsaró bűz áramlik belőle s a vándor csalódással dobhatja el a szép almát.

Pont ilyen a világ. A szép külszín alatt bántó mérget van! Vigyázz! A látszat csal!

Fogadd el mindig azt, amit az Ur Jézus kínál! Ez nem hamis adomány, hanem tökéletes, jó és örök!

»Otthon-Misszió«

Pesterzsébet, Szabó villa Pázmány ucca.

Munkaköre: öngyilkos jelölteknek, szabaduló raboknak, munkanélkülieknek ingyen nyújt lakást és étkezést.

Munkásságal:

1. Díjtalan állásközvetítés: Főiskolát végzett vagy középiskolai érettségivel rendelkező gondozottjainkat mindenféle állásba ajánljuk. Szabó, asztalos, butorfenyezés, lakatos és cipész foglalkozásu gondozottjaink munkára várnak.

2. Alkalmi v. kisegítő munkákat felelősséggel végzünk minimális díjazás mellett.

3. Kőműves mesterség: Szaképzett, képesített vállalkozó vezetésével mindennemű építkezést, javítást, átalakítást, olcsó áron, szakszerűen, pontosan, lelkiismeretesen végzünk. Terveket és költségvetéseket díjtalanul készítünk.

4. Maradékgyűjtés: Takarításhoz, költözködéshez díjtalanul bocsátunk rendelkezésre megbízható munkásokat. Ennek ellenében azt kérjük, hogy ami minden lakásban felesleges, vagy használaton kívül helyezett tárgy van, nevezetesen: butor, cipő, kalap, ruha, fehér- és ágynemű rongy, szerszám, gép, fém, réz, alumínium, staniol, bélyeg, kép, mindennemű könyv, régiség, rossz óra, borotva, háztartási eszköz, konyhadény stb. stb., ezeket mi gondozottjainkkal kijavíttatjuk s ha megfelelő készlettel rendelkezünk, majd értékesíteni fogjuk otthonunk fejlesztése javára.

50 személy befogadására kívánjuk jelenlegi otthonunkat berendezni, ágyaink, belső berendezésünk. műhely felszerelésünk még nagyrészt hiányoznak, semmiféle hivatalos támogatásban nem részesül otthonunk.

Sajnos igen nagy azok száma, kik végnyomorban vannak, mi szeretnénk mindazokon segíteni, kik szorult helyzetükben hozzánk fordulnak.

Ha jelen közleményünkben foglaltak megértésre találnak úgy uttörő munkánk nem lesz hiábavaló és sok megfáradt, az élet viharától megtépázott, elkeseredett embernek tudunk békés, csendes otthont nyújtani,

az „Otthon-Misszió”,
vezetősége.

HIREK.

Ludendorff generális és neje már évekkel ezelőtt kiléptek az egyházból. Egy új vallási közösséget létesítettek, amit *Tannenberg-szövetség*-nek neveztek el. Aki ennek tagja akar lenni, köteles kijelenteni, hogy gyermekei nincsenek és nem is lesznek megkeresztelve, nem járnak majd vallás órákra. A belépni szándékozók kötelesek az egyházból kilépni.

Ime nemcsak az elmaradt Oroszország fordult egyház és Isten ellen, a művelt Németország is hasonló betegségben szenved! Valamikor itt világított az evangéliom világossága legjobban — most? Sajnos mindjobban terjed a sötétség!

Minden megéri az ítéletre.

Indiai hírek. Egy benszülött indiai evangelista Sandeschiva Sao Márkus, azt írja, hogy Indiában, az európaiak teljesen elvesztették tekintélyüket s többé nem is tudják visszaszerezni. Az ottani sárga fajok kiábrándultak a fehér fajból.

Az európai kulturával járó folytonos érintkezés magával hozta azt is, hogy az indiai nép babonája elmúlóban van. Ez öröndefes. De bántó és nagy aggodalomra ad okot, ha az indiai nagy tömegek nem Jézust választják majd Urukna, mi lesz akkor?

A fiatalok bűnözők száma növekszik Budapesten, ezt állapította meg a kir. ügyészség. Egyedül július hónapban négy-szeresére emelkedett a megindított eljárások száma. Ami jót az otthon és iskola épít, azt a ponyvairódalom, mozi, utca és rossz társaságok lerombolják.

E téren is nagy baj fenyegeti a magyar társadalmat. Micsoda gyümölcs terem majd azon a fán, amelynek ilyen a virágja? Elszomorító tény, míg a 8 milliónyi Londonban évente 2000 fiatalok kerül bíróság elé, addig az 1 milliónyi Budapesten évi 20.000 fiatalok ügyét tárgyalják bírónk! Micsoda erkölcsi fertő lehet itt? Ha ez a fertő rák-betegség módjára terjed, akkor ez nagy veszélyt rejt, a még ártatlan fiatalokra is! Mikor kezdjük ezt a bajt meglátni s ellene valamit tenni?

Hol volt az anyai szeretet? Kétéves kisleánykáját a kulba dobta egy szerencsétlen anya, ahol a kisgyermek megfulladt. Az anya három napig kóborolt mezőkön, erdőkön, míg végre teljesen összetörve jelentkezett a hatóságoknál és azt vallotta, hogy „a gonosz szellemek kényszerítették gyermeke meggyilkolására.” Efézus 6.12/b. v. Sajnos nem az egyetlen eset, mikor édesanya,

a saját gyermekét eldobja magától. Nem tudjuk megérteni, hogy az anyai szívből ilyenkor hová megy a szeretet, amely még az állatban is megvan kölykei iránt. Ebből az esetből megint azt is látni, milyen erős a lelkiismeret szava, hogy vádol, hogy nyugtalanít. Ha édesanya képes is gyermekét így eldobni, Isten nem akar eldobni senkit!

A kapzsiság árt. Berlinben a városi villamos díját felemelték, hogy több bevételhez jusson a társaság. Egy hónap eltelte után meglepetten állapították meg, hogy a bevétel nem szaporodott, hanem fogyott, mert 30—40 százalékkal apadt az utasok száma, akik a drága utazás helyett inkább gyalog járnak.

A víz mellett sétáló kutya, látván a vízben tükörképét s azt a nagy darab húst, ami a szájában volt, utána kapott, hogy két darab husa legyen s így azt is kiejtette a szájából, ami már az övé volt.

Édes kis gyermekem, másoknál ne csupán különbnek látszani, hanem különbnek lenni is iparkodj.

Békülékeny vagy-e?

Phokion pogány ember volt. Ártatlanul belekeveredett valamibe, ami miatt halálra ítélték az athéniak. Mielőtt végrehajtották volna a halálos ítéletet, valaki megkérdezte őt: „mit üzensz fiadnak?”

„Mondjátok meg neki, hogy feledje el az athéniak igazságtalan bánásmódját s ne álljon rajtuk bosszút, azért, hogy atyját ártatlanul ítélték el!”

Milyen fennkölt gondolkodás. A biblia azt tanítja, hogy magunkért bosszút ne álljunk. A bosszuállítás az Uré, aki igazságot oszt!

Van sok keresztyén, még hívő körökben is, aki nem olyan fennkölt gondolkodású, mint fentemlített pogány ember.

Légy megbocsátó! Csak így számíthatsz egykoron szintén arra, hogy Isten megbocsátja bűneidet.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. I. Szövetkeze
Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért felelős: Wallrabenstein Jakab